

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A.**, a. s., Z., zast. M. K., advokátom so sídlom Š., proti žalovanému: **C.**, a. s. M.M., zast. J. K., advokátom so sídlom M., **o zaplatenie 7 323,87 Eur (220 639,-- Sk) s prísl. a o vzájomnom návrhu žalovaného**, na zaplatenie 12 608,01 Eur (379 829,-- Sk) vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 32Cb/50/2007, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. októbra 2009, č. k. 15Cob/157/2009-147, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi sa náhrada trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra rozsudkom zo 17. apríla 2009, č. k. 32Cb/50/2007-23 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5 409,18 Eur, žalobu v časti 1 914,18 Eur zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 12 608,01 Eur. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozhodol o odvolaní žalobcu i žalovaného rozsudkom z 28. októbra 2009, č. k. 15Cob/157/2009-147 tak, že rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 32Cb/50/2007-123 zo 17. apríla 2009 potvrdil. O náhrade trov odvolacieho konania uložil rozhodnúť súdu prvého stupňa.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že tento sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, skonštatoval správnosť všetkých dôvodov napadnutého rozsudku, s ktorými súhlasí a v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p. na ne poukázal,

a preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 4 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalovaný, prípustnosť dovolania odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Dovolateľ zhrnul túto vadu nasledovne:

Obaja účastníci konania využili svoje ústavné právo na súdnu ochranu, a proti rozhodnutiu súdu I. stupňa, ktoré nato vo veci tri výroky, podali riadny opravný prostriedok – odvolanie.

Žalovaný podal odvolanie proti výroku v bode I. rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolanie malo predpísané náležitosti.

V podanom odvolaní sa poukazovalo na nedostatky vo vykonanom dokazovaní súdom prvého stupňa, lebo dôvody prvostupňového súdu v odôvodnení jeho rozhodnutia, sú protirečivé a nemajú oporu v skutkových tvrdeniach účastníkov vykonaného dokazovania a hodnotenia dôkazov, ako zákonného predpokladu pre vecne správne a spravodlivé rozhodnutie, ktoré by inak malo byť aj presvedčivé (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Protirečivosť rozsudku prvostupňového súdu vyplýva z jeho dôvodov, keď na jednej strane zistil z obsahu zmluvy, že zmluvné strany sa dohodli na mesačnej fakturácii, a teda žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením zrejme „splátky“ alebo „zálohy“, na strane druhej prvostupňový súd dospel k záveru, že mesačná fakturácia nahrádza zrejme postupne cenu diela, a žalovaného za omeškanie s jej zaplatením, vrátane zmluvnej pokuty zaviazal k jej úhrade. Aké ďalšie práce, ktoré niekto nechcel, a ktoré mali byť na diele vykonané, vie len súd prvého stupňa. V spise sa nenachádza jediná objednávka na vykonanie iných prác, ako tých, ktoré sú uvedené v zmluve o dielo.

Dovolateľ má zato, že súd I. stupňa mal nariadiť znalecké dokazovanie na otázku, kedy došlo k splneniu povinnosti zhotoviteľa diela odovzdať objednávateľovi a následne prácu zhotoviteľa s požadovať od objednávateľov zaplatiť dohodnutú cenu za dielo.

Ďalej dovolateľ poukázal na odôvodnenie odvolacieho súdu, ktorý ani náznakom neuviedol, ktoré to boli dôvody správnosti napadnutého rozsudku. Postupom odvolacieho súdu bola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred odvolacím súdom.

Preto dovolateľ navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa písomne k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote, v zmysle ust. § 240 ods. 1 O. s. p., má náležitosti vyžadované ustanovením § 241 O. s. p. pristúpil bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) k skúmaniu, či v danej veci je dovolanie prípustné.

Žalovaný bol úspešný vo vzájomnom návrhu na zaplatenie 12 608,01 Eur, ako i v časti o zaplatenie 1 914,18 Eur, keďže v tejto časti bol rozsudkom súdu I. stupňa potvrdeným rozsudkom odvolacieho súdu žaloba žalobcu zamietnutá.

Predmetom dovolania je preto tá časť výroku súdu, ktorom bolo uložené žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 5 409,18 Eur.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovoláním je napadnutý rozsudok súdu I. stupňa, ktorým bolo dovolateľovi – žalovanému uložené zaplatiť žalobcovi 5 409,18 Eur a rozsudok odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu I. stupňa v tejto časti.

Podľa ust. § 238 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.).

Podľa ust. § 238 ods. 3 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd konštatoval, že prípustnosť dovolania nie je daná v zmysle vyššie citovaných ust. § 238 ods. 1, 2 a 3 O. s. p.

Keďže dovolanie je prípustné aj podľa ust. § 237 O. s. p., dovolací súd skúmal, či nedošlo k vadám konania taxatívne uvedeným pod písm. a/ až g/ v ust. § 237 O. s. p., z ktorých možno vyvodit' prípustnosť dovolania.

Dovolateľ – žalovaný prípustnosť dovolania vyvodzuje podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi konania realizácia procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Dovolateľ prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. odvodzuje z toho, že dôvody prvostupňového súdu v odôvodnení jeho rozhodnutia sú protirečivé a nemajú oporu v skutkových tvrdeniach účastníkov, vykonaného dokazovania a hodnotenia dôkazov, ako zákonného predpokladu pre vecne správne a spravodlivé rozhodnutie, ktoré by inak malo byť aj presvedčivé.

Dovolateľ v dovolaní uviedol, že súd nevykonal dôkazy ním navrhované, a preto je aj odôvodnenie rozhodnutia nepresvedčivé.

Dovolací súd vychádzajúc z rozhodnutia súdu prvého stupňa, ako i konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že prvostupňový súd zistil všetky dôkazy relevantné

v predmetnom spore, riadne ich vyhodnotil a vyvodil z nich právne závery. Za vadu konania teda nemožno považovať okolnosť, že súd nevykonal účastníkom navrhovaný dôkaz k preukázaniu skutočnosti, ktorá nebola pre konanie daného sporu podstatná. Žalovaný, teda žiadnym relevantným navrhovaným dôkazom nemohol spochybníť (ďalšie práce odsúhlasené stranami v zisťovacom protokole o vykonaných stavebných prácach) a preto súd nevykonal navrhovaný dôkaz z dôvodu, že pre daný spor nebol podstatný.

Dovolateľ namietal aj odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu – jeho odôvodnenie.

Odvolací súd postupoval v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p., keďže mal zato, že rozsudok prvostupňového súdu je vecne správny a v súlade s vyššie uvedeným ust. § 219 O. s. p. sa obmedzil len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku. Takýto postup mu umožnilo ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p., účinné od 15. októbra 2008 (novela O. s. p. zákonom č. 384/2008 Z. z.).

Dovolací súd preto konštatoval, že v danej veci nedošlo k vade uvedenej v ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a ani k vadám podľa písm. a/, b/, c/, d/, e/ a g/ § 237 O. s. p., a preto dovolanie žalovaného podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. a to podľa úspechu účastníkov v dovolacom konaní tak, že úspešnému účastníkovi t. j. žalobcovi ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. júla 2010

JUDr. Darina L i č k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková